

NAUJŪJŲ METŲ UŽDUOTYS

Su naujaisiais 1983 metais, prie kasdienių rūpesčių ir darbų, kuriuos reikia tęsti, atsiveria ir nauji akiračiai su naujais uždaviniais. Čia pabrėšim tik vieną kitą, daugiau po akim.

“Aušros” metai, Pasaulio Lietuvių Bendruomenės skelbiami visam lietuviškam pasauliui. Tai paskata paminėti šimtą metų laikraščio “Aušra”, kuris, nors kuklulis, bet drąsus, patriotinis ir trykštantis gyvastingumu, prieš šimtą metų pravėrė lietuviams vartus į atgimimo gadynę, kuri privedė prie Lietuvos nepriklausomybės atstatymo.

Panašią misiją šiandien atlieka, didesniu mastu, “LKB Kronika”, kiti pagrindžio leidiniai ir pati atgimusi “Aušra”. O prie jų gyvai prisideda laisvam pasauli leidžiama lietuviška spauda. Reikia tik, kad gyvesniu patriotizmu užsidegtų ir pasireikštų visi laisvieji lietuviai, tiek brangindami lietuvių kalbą ir lietuvišką spaudą, kiek visais galimais būdais skelbdami pasauliui Lietuvos einamą kryžiaus kelią.

Antrosios Pasaulio Lietuvių Dienos, kurios įvyks Čikagoje 1983 m. birželio 25 – liepos 4 dienomis. Tai bus didžiausia laisvojo pasaulio lietuvių manifestacija, skirta vienybei su kovojančia tauta, mūsų pačių tautinei vienybei išėivijoje, mūsų tautinių aspiracijų ir kultūros ugdymui bei stiprinimui.

Šias D i e n a s sudarys penki renginiai: Pasaulio Lietuvių Seimas, kurin susirinks atstovai iš visų pasaulio kraštų, kur gyvena lietuviai; Dainų Šventė, į kurią suvažiuos chorai iš JAV, Kanados, Australijos, Europos ir P. Amerikos; Sporto Žaidynės, kuriose dalyvaus komandos iš visų lietuvių kolonijų plačiame pasaulyje. Be to, bus dar atidarymas Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongreso, kurio programa paskui tęsis net keturiose vietovėse (ir Kanadoj), ir opera “I Lituani” su kitais renginiais, kaip dailės parodos, kūrėjų vakaras, satyros, teatras, folkloro spektaklis.

Kazimierinis Jubiliejus. 1984 m. kovo 4 dieną sukanka 500 metų nuo šv. Kazimiero mirties. Tai labai reikšminga sukaktis viso pasaulio katalikams; tuo labiau ji reikšminga mums, lietuviams, iš kurių tautos kilo toks šventasis. Juk šv. Kazimieras – pirmas moderniųjų amžių jaunas šventasis, iškilęs visu šimtmečiu anksčiau negu kiti jauni šventieji, kaip italų Aloyzas Gonzaga, lenkų Stanislovas Kostka, belgų Jonas Berchmansas. Šie pastarieji, tarp kita ko, buvo vienuoliai, Jėzuitų seminaristai, o šv. Kazimieras – pasaulietis.

“Jauno šventojo dvasia nepaseno per 500 metų”, rašė Lietuvos vyskupai ganytojiniam laiške, skelbdami kazimierinį jubiliejų. “Savo ryžtingu tikėjimu, žmonių meile ir tyrumu jis šiandien iškyla kaip gyvenimo švyturys katalikiškosios Lietuvos sūnums ir dukroms. Iš Vilniaus Antakalnio, kur jo kastas, iš tiek jo garbei skirtų bažnyčių ir altorių Lietuvoje bei išėivijoje, iš mūsų istorijos puslapių sklinda įsakmus jo kvietimas: dvasios vertybes branginti labiau negu turtą, sąžinės tyrumą – daugiau negu malonumus, teisybę ir žmoniškumą – daugiau negu galią ir poaugščius”. Ir kazimieriniam jubiliejui paskyrė trejus metus; šie 1983-tieji, yra “krikščioniškos meilės arba visuomeniškumo metai”.

Išėivijoj jubiliejui ruošti yra susidaręs centrinis komitetas, su valdybos centru Kanadoj.

Kiekvienam krašte steigiamas vietinis komitetas. Toks kazimierinio jubilėjaus komitetas turi būti sudarytas ir pas mus, Brazilijoj.

Baigiasi paskelbtieji Lietuviškų Parapijų Metai.

MŪSŲ JAUNIMAS – MŪSŲ ATEITIS Nuotr. P. Rukšio

Kaip jie pasireiškė, kokį sąjūdį sužadino ir kokios konkrečios naudos atnešė, ne čia vieta nagrinėti ir apibūdinti. Tačiau kokių konkrečių rezoliucijų lietuvių parapijos – ir parapiečiai – tikrai turi išsinešti.

Ir vadinamoji asmeniška São Paulo lietuvių šv. Kazimiero parapija, šių metų studijose ir susirinkimuose beveik užmiršta, turi priėti taip pat prie atitinkamo apsisprendimo.

Pašaukiminiai Metai, kokius skelbia Brazilijos Vyskupų Konferencija (CNBB): Ano Vocacional. Dvasinių pašaukimų ugdymas – gyvybinis Brazilijos Bažnyčios reikalas. O mums, lietuviams, dvasiniai pašaukimai – žūtbūtinis lietuviškų parapijų bei lietuvių visuomenės reikalas. Todėl reikės visu rimtumu žvelgti į šį Brazilijoj visų vyskupų skelbiamą pašaukimų žadinimo sąjūdį.

Galop – ne paskutinis, o pagrindinis – uždavinys, kurį pats Šv. Tėvas užduoda viso pasaulio katalikams, taigi ir mums: **Nepaprasti Šventieji Metai**. 1983-čiais sueina 1950 metų nuo Kristaus Mirties ir Prisikėlimo. Skelbdamas šiuos Nepaptastus Šventuosius Metus, Popiežius nori mus paskatinti giliau suprasti krikščionio kataliko vardą ir jį įgyvendinti. “Ypatingu būdu skiriame Dievui šiuos ateinančius metus”, kalbėjo Popiežius Kalėdų naktį šv. Petro aikštėj. “Pradėkite jau šiandien su tikėjimu, viltimi ir meile

SEMANARIO
MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 3.500,00

Prenumerata paprastu paštu užsieni: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 8.000,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra po Cr\$. 300,00

Už skelbimu kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondencija Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjo nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Mooca - CEP 03124

São Paulo - Brasil Caixa Postal. 4421 - CEP 01000

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 70,00

I P. Amerika oro paštu: 45 Dol.

I tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 6.000,00

Už skelbimu kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondencija Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjo nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

"Aušros" šimtmetį pasitinkant

PRAEITIS IR DABARTIES PRIEŠYBĖS POVEIKIS AUŠRININKŲ ISTORIOGRAFIJAI

Dr. Juozas JAKŠTAS

Mūsų himno žodžius "iš praeities tavo sūnūs te stiprybę semia" galima laikyti aušrininkų istoriku moto. Jie labiau nei kiti jautė kontrastą tarp anų laikų Didžiosios Lietuvos kunigaikštijos ir dabartinės tikrovės. Iš vienos pusės, toji praeitis juos žavėjo, iš kitos – dabarties akivaizdoje juos slėgė kartėlio ir nusivylimo jausmas. Jie matė, kaip ju tautiečiai, tos garbingos tautos palikuonys, svetimųjų užgožti, pažeminti, išnaudojami, per nieką laikomi. O dar blogiau, – patys lietuviai nežinojo, kas jie buvo, kokia jų praeitis. Ją užklojo laiko dulkės, o dabar juos kultūriškai, politiškai ir ekonomiškai prispaude rusai ir lenkai jos neatskleidė.

Lietuvos praeiti rusai pasiglemžė po paskutinio padalijimo, kai prisijungta buvusią didžiąją kunigaikštiją ėmė laikyti "iš seno rusišku kraštu". Nuo 1840 m. net buvo uždrausta vartoti Lietuvos žodį kraštui vadinti (Toks pat draudimas lieté ir Gudija). Panaiškinus Lietuvos vardą, atsirado Šiaurės vakarų krašto pavadinimas. O kai būdavo kalbama apie krašto praeiti, vartotas Vakarų Rusijos terminas. Žinoma, Lietuvos ir Lietuvos didžiosios kunigaikštijos vaedai išnyko politiniais sumetimais.

Kaip panašiai tokiais atvejais atsitinka politikai į talką atėjo istorijos mokslas. Net du įžymūs Peterburgo istorikai – N.G. Ustrialovas ir M. Kojalovičius – rašė tokius veika-

lus, kuriais Lietuvos didžiąją kunigaikštiją stengėsi paversti Vakarų Rusija, irodyti, kad ji iš pat pradžių buvo rusiška.

Mūsų aušrininkams labiau buvo žinomi ir juos neigiamai paveikė rusų istorikai, rašę Kijeve ir Vilniuje. Iš kijeviečių aušrininkams, J. Šliūpui, Maironiui, daugiau buvo žinomas ir itakos turėjo V.B. Antanovičiaus (sakoma, kilęs iš lenkų bajorų). Jis 1878 m. išleido Lietuvos didžiosios kunigaikštijos istoriją iki Algirdo mirties. Anais laikais tai buvo bene pirmoji mokslinė istorija. Šis istorikas pirmiausia mokėjo kritiškai atrinkti rusiškus šaltinius ir išvadas pagrįsti patikimais duomenimis, kiek šitai leido padaryti anuometinis šaltinių kritikos lygis. Tačiau nei jis neišvengė ano laiko bendros prorusiškos tendencijos galbūt ir todėl, kad disertacija buvo apsigynės Kijevo universitete, – visur pabrėžė pirmąją rusų reikšmę senoje Lietuvos valstybėje.

Vilniuje prorusiška istoriografija puoselėjo 1864 m. įkurta Archeografijos komisija. Ji turėjo tikslą leisti ir tirti senovės aktus. Jos leidiniai – diletantiškai spaudai parengti, aiškios prorusiškos tendencijos daugiausia rusišku istaigu, cerkvių, stačiatikių vienuolyne aktai. Toje komisijoje dirbes vilnietis rusas Batiuškovas išleido veikalą "Belorussia i Litva", kur Lietuvos didžiąją kunigaikštiją pavertė rusiška valstybe.

Kaip ta prorusiška istorija lietuviams buvo brukama net iki I pasaulinio karo, esu pats patyres. Rusų istorijos vadovėlis, kuriuo buvo naudotasi mūsų vidurinėje mokykloje, buvo parašytas vienos Vilniaus rusų gimnazijos mokytojo Turcevičiaus. Vadovėlis skirtas Šiaurės vakarų krašto mokykloms, tad apie

to krašto praeiti daugiausia ir kalbėta. Tik jis taip gudriai buvo parašytas, kad net išvengta paminėti tame krašte kadaise buvusią Lietuvos didžiąją kunigaikštiją, kur viešpatavę lietuviai valdovai. Taip uoliai ir sąžiningai klastota visa praeitis ir "irodyta" kad čia nuo senų laikų buvęs rusiškas kraštas – vakarų Rusija. Šitaip mes buvome itinkinti. Aš iš tos istorijos nieko nesužinojau apie Lietuvos praeiti.

Štai su kokia rusiška istoriografija susidūrė mūsų aušrininkai.

Kitas ir dar didesnis iššūkis mūsų istorikams aušrininkams buvo susipynusi Lietuvos - Lenkijos praeitis. Jiems reikėjo pasipriešinti lenkams apskritai ir ypač ju istorijoje išgalėjusiai krypčiai, kur Lietuva laikyta bent politiškai Lenkijos dalimi ir itraukta į Lenkijos istoriją. Bendra Lietuvos-Lenkijos praeitis, kai Lietuva krikštu ir visokiomis unijomis iš dalies buvo įjungta į Lenkijos istoriją, buvo pagrindas lenkams Lietuvos istoriją su-lydinti su savąja.

Tiesa, politiškai Lietuva nebuvo visai išjungusi į Lenkiją. Iki pat padalijimu sujungta su Lenkija ji išliko atskiras politinis vietas. Abi sudarė politinį junginį Žečpospolita, taigi – bendrą respubliką Per politinį bendravimą lenkų ir lietuvių tautos neišvengiamai artėjo kultūriškai ir visuomeniškai. Šitaip vakarietiška kultūra per Lenkiją smelkėsi į Lietuvą. Buvusi pagoniškoji Lietuva buvo tabula rasa tai krikščioniškai Vakarų kultūrai, todėl ji be kliūčių galėjo leisti vis gilesnes šaknis Lietuvoje. Kadangi ta vakarietiška kultūra ėjo iš Lenkijos ir lenkų dvasiškiu ir šiaip kolonistų nešama, krikščioninama Lietuva lenkėjo. Taip jau visur atsitinka, kad atneštinė kultūra pirmiausia paveikia šviesesnius gyventojų sluoksnius. Šie, turėdami geresnes gyvenimo sąlygas, laisvi nuo kasdieniu pragyvenimo rūpesčių, gali daugiau patenkinti kultūrinius poreikius. Jei šitoji kultūra svetimos tautos nešama, ja pasisavinantieji pamažėle ir artėja prie anos tautos. Dėl šios priežasties mūsų bajorija ir šviesesnieji miesčionys sulenkėjo. Sulenkėjus aukštuomeni, Lenkijos karalystė pamažu slopinė Lietuvos didžiąją kunigaikštystę. Vakarietiška lenkiškos kultūros persvara Lietuvoje pasireiškė bajorų teisiu sulyginimu lenkų kalbos plūdumu į istaigas ir viešąjį gyvenimą.

(bus daugiau)

nuo Betliejaus prakartėlės žvelgti į šitą jubiliejų, kuris atsiveria prieš mus kaip vartai... Trokštame, kad šios nakties šviesa pasiektų ypač tuos, kurie kenčia, betkur jie bebūtų žemėje ir betkokioj padėty". Tai vėl proga ne tik pasigilinti į mūsų atpirkimo paslaptį ir deramai ja pasinaudoti, bet ir vis daugiau kelti aikštėn plačiam pasauly mūsų kankinius, mūsų kankinamą tautą ir tėvynę.

Tai gi, "Aušros" Metai, Pasaulio Lietuvių Seimas, Dainų Šventė, Sporto Žaidynės, Jaunimo Konkresas, Kazimierinis Jubiliejus, Pašaukiminiai Metai, Nepaprasti Šventieji Metai...

Tai, sakytum, pabertos atskiros mintys, keli skirtingi užmojai. Tačiau taip nėra. O yra bendra paskata pagyvinti krikščioniškai tautinį, mūsų nusiteikimą, kuris turėtų pasireikšti asmeniui, šeimyniniam ir visuomeniniam mūsų gyvenime.

Toks nusiteikimas, jei tikrai gyvas, iššauks ir mūsų išėjimą viešumon, skelbiant pasauliui ir Lietuvos SOS, kaip kad daro ir dabartinė "AUŠRA": reikalaujant išlaisvinti mūsų kalinius, reikalaujant grąžinti religiniam kultui Vilniaus katedrą ir tautinę šv. Kazimiero šventovę, reikalaujant laisvės Lietuvai.

Kun. Pr. Gavėnas

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

DR. JONAS NICIPORCIUKAS
CIRURGIÃO DENTISTA

CROSP, 6049

R.Cap.Pacheco Chaves 1206 fone:273-6696

R. Itapeva, 49 - Cj. 35 fone: 288-4770

AUKŠTYN ŠIRDIS!

Kun. Pr. Gavėnas

**MINTYS
SEKMADIENIO
SUSIKAUPIMUI**

KUNIGAS, PRANAŠAS IR KARALIUS

Su Trijų Karalių švente neužsibaigia "Viešpaties apsireiškimas". Jis vystosi su Jėzaus krikštu. "Tomis dienomis atėjo Jėzus iš Galilėjos Nazareto, ir Jonas jį pakrikštijo Jordane" (Mk 1, 6-11).

I. Kas jis pervienas?

Liturgijos prefacija giliai įžvelgia šį įvykį ir jo reikšmę mūsų gyvenimui:

"Viešpatie, šventasis Tėve... Tu Jėzaus krikštą Jordane

: nuostabiais ženklais palydėjai, kad giliau suprastume naujo apiplovimo reikšmę:

: išgirdę iš dangaus bylojantį balsą, mes tikime, kad tavo Žodis gyvena tarp mūsų;

: Šventajai Dvasiai tarsi balandžiui iš dangaus nusileidus, suprantame, kad tavo Sūnus Kristus yra pašventas kunigu, pranašu ir karaliumi, kad žmonės jame pripažintų Mesiją, skirtą nešti pasauliui linksmos naujienos".

Tai kas tas, kuris tyliai ir kukliai įbrenda į Jordaną, su daugeliu kitų nusidėjėlių?

– Tai "Tėvo numylėtasis Sūnus"; jame yra Šv. Dvasia visoje savo pilnybėje.

– Jis, praėjęs "gelbėdamas ir gydymas esančius po velnio galia"

(ApD 10, 38), miręs ant kryžiaus ir trečiąją dieną prisikėles, sakys savo apaštalams: "Eikite į visą pasaulį ir skelbkite visiems Evangeliją – gerąją naujieną. Kas įtikės ir bus pakrikštytas, bus išganytas" (Mk 16, 15-16).

Ta Geroji Naujiena pasiekė ir mus. Ir mudu esame pakrikštyti.

Jėzaus krikštas iš vienos pusės parodo, kas jis – Kristus, iš kitos mus skatina giliau pažvelgti į save – kas esu aš, "pakrikštytas Kristuje Jėzuje" (Rom 6,3). Taigi,

II. O kas aš?

"Stai mano tarnas, mano išrinktasis, kuriuo gėrisi mano siela" (Iz 42, 1.6-7). Liturgija pritaiko Kristui šiuos per pranašą Izaiją Dievo tartus žodžius, kaip kad daro ir Naujasis Testamentas.

Jie, tartum koks veidrodis, statomi ir prieš mus, Kristaus mistinio kūno narius, "pakrikštytus Kristuje Jėzuje".

"Štai mano išrinktasis", sako Viešpats"; aš jam suteiksiu savo dvasios:

: jis skelbs tautoms tikrąją tiesą.

: Jis nesiginčys, nešauks, niekas negirdės jo balso gatvėse.

: Jis nenulauš palūžusios nendros, neužgesins gruzdančio dagčio.

: Jis ištikimai neš visiems teisybę.

: Jis neabejos ir nepaluš...

: Pašaukiau tave teisybės skleisti;

: paskyriau būti sandora žmonėms,

: šviesa visoms tautoms,

: kad atvertumei aklyjų akis,

: kad išvestumei iš kalėjimo belaisvius,

: kad apšviestumei esančius tamsybėse..."

Kristus įgyvendino savyje šiuos visus "Dievo tarno" bruožus.

O kaip su manimi?

III. Aš – "Dievo Sūnus"

Ar tikrai ir aš turiu savyje "Dievo dvasią" – ir kaip malonę, ir kaip kiekvieną veiksmą orientuojantį vadovą?

: Ar nešu pasaulin teisingumą, tiesą, gėrį?

: Ar skelbiu gėrį ir tiesą švelniai, nesinaudodamas pigia demagogija, bet ir taip pat nepasiduodamas betkokiam priešingam vėjeliui?

: Ar įstengiu matyti gėrį kur jis yra, nors ir mažiausiam kieky (kaip "palūžusi nendré" ar "gruzdantis dagtis") ir jį pagyvinti?

: Ar stengiuosi nepalūžti, o išstvermingai tęsti Dievo man patikėtus uždavinius, nežūrint kliūčių, nesėkmių...?

: Ar kovoju už žmogaus (ir žmonių) laisvę nuo betkokios vergijos (pirmiausia nuo manyje slypinčio pavergėjo)? ...

"Tu mano mylimasis Sūnus, tavimi aš gėriuosi", iš dangaus kalbėjo balsas.

Nors begalinis skirtumas tarp Kristaus ir manęs, betgi, per krikštą, ir aš esu "Dievo sūnus".

Laimingas aš, jei Dievas ir man gali pakuždėti į ausį: "Tu esi mano mielas sūnus (duktė); aš esu patenkintas tavimi!

Pasiklausyk!

Pasikalbėk su Tėvu!

UŽSIMOKĖJO UŽ "ML"

Rimgaudas ir Emante	
JŪRAITIS	Cr.5.000,
Marija KLIŠIENĖ	Cr.2.300,
Helena Gaigalas	
VAVRETCHEK	Cr.2.300,
Juozas VENGRYS	Cr.2.500,
Povilas BUITVYDAS	Cr.2.500,
Helena BUITVYDAITĖ	Cr.3.000,
Petras ŠIMONIS	Cr.5.000,
Jonas SILICKAS	Cr.2.500,
Viktoras ZUBELIS	Cr.2.500,
Elzbieta MADEIKIENĖ	Cr.3.000,
Mikalina GREIČIUS	Cr.2.300,
Elizabeth STEPONAVIČIUS	Cr.5.000,
Alana Trinkūnas DZIGANOC	Cr.2.500,
Sofija PILIPAVIČIUS	Cr.2.500,
Juozas ČIUVINSKAS	Cr.5.000,
Kazimieras SEDLICKAS	Cr.2.300,
Adv. Vincas TUBELIS	Cr.6.800,
Sofija VENCEVIČIUS	Cr.5.000,
Kazys JANULEVIČIUS	Cr.2.500,

CONISA IMÓVEIS

Instalada no Prédio "Grão Duque Vytautas" - Vila Bela

ATENÇÃO!!! CONISA IMOVEIS é uma Imobiliária amiga dos Lituanos!
VENDEMOS, COMPRAMOS, ALUGAMOS E ADMINISTRAMOS

IMÓVEIS EM GERAL

Nós oferecemos as melhores Casas e Terrenos nesta redondeza

Nossos advogados lhes orientarão, com prazer, em todos os negócios imobiliários e elaborarão os Contratos necessários.

AGUARDAMOS SUA VISITA!

Juntos tomaremos aquele Cafézinho!

Rua Santo Amásio, 327 - Vila Bela - (Esq. c/ Rua das Giestas, alt. n: 1.090) - Creci 22.140

Fones: 274-9002 - 274-8187 - e 274-2192

Antanas Dutkus

LIETUVIŲ SPAUDA BRAZILIJOS

Kada gimė lietuviška spauda Brazilijoje

“Mūsų Lietuvoje” buvo paskelbtas Spaudos Draugo aliarmuojantis šaukimas, kad, girdi, po visos eilės “spaudos metų”, “spaudos balių”, spaudos vaju ir kitokiais vardais raginimų paremti lietuvišką spaudą, neleisti jai numirti ir ją puoselėti, gerai būtų pažvelgus šiais metais ir į lietuviškos spaudos, lietuviškai spausdinto žodžio atsiradimą šioje žemėje, Brazilijoje, švenčiant jos gimimo 55 metų sukaktį.

Lietuviška spauda Brazilijoje savime neatsirado, ji neišdygo vienu lengvu piršto pamojimu, bet dideliu ryžtu ir sunkiu darbu. Pristatyti ją palikusiam savąjį kraštą, naujai atvykusiam lietuviui imigrantui, reikėjo spaudai pasiūlyti žmonių, vadų ir, kodėl nepasakyti? — didvyrių. Spaudos Draugo duotam aliarmui, teigiamai atsiliepiant “Mūsų Lietuva”, suprasdama ir įvertindama jos reikšmę mūsų ne tik praeities, bet ir dabarties gyvenime. Gal kam atrodytų, jog praeities prisiminimai neturi visiškai jokios reikšmės ir kurti mūsų ateitį, neatneš jokios naudos. O vis dėl to, taip nėra. Tik tinkamai pažinę praeitį, aiškias gaires galėsime tęsti ir ateičiai.

Būtų dėkinga “Mūsų Lietuvos” redakcija, jei kas imtųsi tokius atsiminimus rašyti ir skelbti laikraštyje ir pasidalinti savo mintimis bei praeities prisiminimais su skaitytojais, — sako Redakcija. Jei daug tokių sukakčių praleista nepaminėtų, tai dėl to, kad anais laikais nebuvo nė vieno -šios redakcijos kolektyvo nario, kad dabar galėtų imtis tikslaus aprašymo darbo.

Sutinkame su “Mūsų Lietuvos” redakcijos pareiškimu. Atkurti 55 metų lietuviškos spaudos atsiradimą Brazilijoje, tenka tik tiems, kurie toje epoko-

je gyveno ir sekė lietuviškos spaudos vystymąsi. Jei mums, senosios kartos spaudos darbininkams, bus leista (dėl ko neabejojame), manome prie to prisidės ir Spaudos Draugai savo atsiminimais, kad galėtume bešališkai, išsamiai nušviesti lietuviškos spaudos atsiradimą Brazilijoje.

Prieš porą metų, rodos, “Mūsų Lietuvos” korespondentas iškėlė mintį, kad būtų reikalinga papildyti 50-metį (Cinquentenarij), taip kad mūsų išeivijos istorija taptų kiek galint visapusiška ir neatsilikusi laike. Korespondentas sako: “Svarbu, kad nuo seniau čia gyvenantieji... imtųsi jie patys užrašinėti ar kam kitam papasakoti, ką jdomaus ir svaraus dar atmena... Kitaip išnyksime nei tikresnių pėdsakų nepalikę. Istorija yra gyvenimo mokytoja ir tam tikras ją rašiusiųjų dvasinis testamentas.” Su dideliu malonumu skaitys tokį testamentą kiekvienas iš mūsų, jei bent kiek rūpės praeities darbo visoki užmojų keliai ir išdavos. Nuo dabar pradėkime 55 metų lietuviškos spaudos testamentą.

(Bus daugiau)

LIETUVIŲ SAJUNGOS NAUJŲ METŲ BALIUS

Tradicinis Naujų Metų sutikimas Lietuvių Sąjungoje buvo suruoštas ir šiais metais. Publikos galima buvo priskaityti apie pusantro šimto. Paruošimas gražus, ypač žavėjo puikiai, epokai pritaikytos dekoracijos — A. Augustaičio tapytais piešiniais. Svečiai buvo pavaišinti turtingai, valgiais paruoštu stalu ir įvairiais gėrimais. Publikos nuotaika buvo gera, balius praėjo patenkinamai.

Buvęs

LIETUVIŠKOS SPAUDOS RĖMĖJAI
YRA SAVOS TAUTOS GYNĖJAI

KARIOKŲ VIZITAS SANPAULYJE

Kalėdų ir Naujų Metų švenčių proga, keletas “Kariokų” (Rijaus lietuvių), lankėsi Sanpaulyje ir šventes praleido su savo giminėmis ir pažįstamais. Antanas Saurusaitis su žmona Sonia ir dukromis svečiavosi pas savo gimines, — Antoniją ir Joną Gerulaičius. Wilis Kyzelis, pirmųjų metų imigrantas, su žmona Stase, šventes leido drauge su Saurusaiciais pas savo bičiulius Gerulaičius. Pasisvečiavę ir susitikę su pažįstamais, tuoj po Kalėdų grįžo į Rio, nes užsiėmimai ilgiau buvoti neleido. Stasė Dutkienė, Rijaus Lietuvių Moterų Draugijos veikėja, Kalėdas praleido su Gerulaičiais ir svečiavosi pas Anielę ir Antaną Dutkus Baigtį savo atostogas, nuvyko į Santos, pažinti tenykščią “praia” ir pasimatyti su pažįstamais. Stasė Dutkienė būdama Sanpaulyje, lankėsi Sąjungoje, dalyvavo Valdybos posėdyje ir Naujų Metų sutikime. Posėdyje trumpai apibūdino Rijaus lietuvių visuomeninį gyvenimą, nusiskųsdama dideliu lietuvių retėjimu ir žmonių stoka aktyvesniam darbui lietuviškos srityje. Kun. J. Janilionio, o vėliau kun. Z. Ignatavičiaus laikais, jų dėka, ir lietuviška kolonija buvo gyvenė, judresnė. Rijaus lietuviams yra du dideli rūpesčiai: trūkumas lietuvių kunigo bažnytinėms apeigoms sustiprinti ryšius ir palaikyti lietuvių šiam mieste ir antras — priežiūra ir apsauga lietuviško paminklo, lietuviškos simbolio, pastatyto Catumbi kapuose, kuris reikalauja nuolatinio dėmesio ir lėšų. Stiprūs lietuviško judėjimo ramsčiai yra dar Broliai Gauliai, jų močiutė Gaulienė, Stasė Kyzelienė ir kt., vienas kitas prie centro gyvenantis tautietis.

Lietuviai neturėdami savo pastovios pastogės, jungiasi prie bažnyčios, Praça 15, ne tik pasimelsti Dievui, bet ir kitus visuomeninius ir lietuviškos reikalus aptarti. São Paulo lietuvių kolonija, kaip žinome pagal statistiką, turi 17 stiprių organizacijų. dėl tautinio solidarumo turėtų atkreipti dėmesį į Rijaus lietuvius.

Krsp.

AR JAU TURITE ĮSIGIJĘ ŠIAS JUOSTELES?

L.K.BENDRUOMENĖS CHORO KONCERTAS 1980

DAUD DAUG DAINELIŲ
Gražiausios ir populiariausios lietuviškos dainos

RAUDONA ROŽĖ — *Senų ir naujų dainų rinkinys*

GEGUŽINĖ — *Tradicinės subatvakario dainos ir šokiai*

ŽAVINGOS NAKTYS — *Visų mėgiama šokių muzika*

GERIAUSIA DOVANA MOTINOS DIENOS PROGA

Rua Juatindiba 28 — Pque da Moóca — Fone 273-0338

SHELL
AUTO-POSTO
GUARUJA

ALGIRDAS SLIESORAITIS
Savininkas

Av. Puglisi, 550

(Esq. da Rua Buenos Aires)

GUARUJÁ Fone 86-6789

EM PORTUGUES

NR. 1 (83)

Em muitas partes do mundo foi comemorado o 10º aniversário do "samizdat" lituano LKKB. Reproduzimos a "Gazeta do Povo" de Curitiba, agradecendo Julius Romualdas Guiga pelo envio do recorte. ML.

Revista clandestina lituana comemora 10 anos na Rússia

Curitiba, domingo, 3 de outubro de 1982

Desafiando cada dia o KGB (Serviço Soviético de Inteligência), assim como a censura, a "Crônica da Igreja Católica Lituana" é, desde há dez anos, o porta-voz da dissidência nacional e religiosa lituana.

Estes dez anos constituem um recorde, já que uma só publicação é mais antiga: "a "Crônica dos Acontecimentos Atuais", espécie de "diário oficial" dos meios dissidentes, que aparece em Moscou desde 1970.

Em dez anos de existência, graças a colaboradores anônimos e a mecanógrafas discretas e infatigáveis, a "Crônica" publicou cinquenta números, ao redor de cinco por ano. Todos chegaram ao Ocidente, o que faz pensar que a dissidência lituana está bem organizada, a ponto de assegurar as remessas.

SITUAÇÃO DOS CATÓLICOS

A "Crônica" se apresenta em umas cinquenta páginas mecanografadas, com o propósito de divulgar no exterior a situação dos católicos da Lituânia e sua luta pelo respeito dos direitos religiosos. Cada número trata de casos precisos de crentes, vítimas da campanha anti-religiosa, denuncia aos sacerdotes "comprados pelo poder", relata processos de dissidentes religiosos e conclui com uma "revista da imprensa" das publicações clandestinas lituanas.

Um sacerdote detido e condenado a um ano de campo por ter catequizado crianças, uma peregrinação interrompida pela polícia, seminaristas ameaçados pelo KGB, redatores da revista encarcerados... São outros tantos acontecimentos que relata a "Crônica" aos seus milhares de leitores.

Denunciando a penetração do KGB no seio da Igreja Católica, a "Crônica" faz de tudo para que o Vaticano se abstenha de conferir a dignidade episcopal a um sacerdote "indigno". Para isto, a revista não vacila em fornecer nomes de sacerdotes e altos responsáveis do clero, que são "inimigos interiores da Igreja".

O evidente é que nenhuma ordenação é celebrada há dez anos, embora somente duas das seis dioceses tenham Bispo e o problema das ordenações tenha sido motivo de discretas negociações entre Roma e Moscou. Para os redatores da "Crônica", a atitude do Vaticano neste assunto constitui um reconhecimento implícito da seriedade das informações proporcionadas pela revista, assim como de sua representatividade católica.

Porta-voz da comunidade católica, a "Crônica" não deixou de denunciar a prática do "numerus clausus" aplicada em sua opinião pelas autoridades para entrar no seminário de Kaunas. Neste ponto, seus esforços, ao que parece, foram coroados pelo êxito e na atualidade se contam 70 estudantes neste seminário, isto é, vinte mais que há dez anos.

Segundo a "Crônica", as autoridades haviam decidido aceitar novos estudantes, a fim de evitar o desenvolvimento de um seminário clandestino, criado em fins da década de 1970. A despeito do crescimento do número de estudantes, a situação não é a melhor no seminário de Kaunas, o único ainda aberto na Lituânia depois do fechamento em 1946 dos de Vilnus, Telsai e Vilkavicius.

Em reiteradas ocasiões, a revista denunciou o controle exercido pelas autoridades sobre o seminário: pressões do KGB para obrigar os estudantes a atuar como confidentes policiais, negativa de admitir todo candidato titular de um diploma universitário, incorporação de estudantes conhecidos por suas es-

treitas relações com a polícia e seu pouco interesse pelos estudos teológicos.

Não causa surpresa que os redatores da revista estejam sendo encurralados pela polícia, há uns dez anos, e condenados a graves penas de encarceramento quando são detidos.

Foi assim que Balis Gaiauskas, de 52 anos, está cumprindo uma pena de dez anos de campo, seguidos de cinco anos de internação e Viktorija Pektūš, de 53 anos, uma pena de três anos de prisão, dez anos de campo e cinco de internação.

O poderio da Igreja Católica e a persistência do sentimento nacional lituano, dos que a "Crônica" faz eco, constituem, sem deixar dúvida, uma fonte de preocupação para as autoridades da URSS.

UMA REPÚBLICA TURBULENTA

Quarenta anos depois de ter sido anexada à URSS, a Lituânia continua sendo uma república turbulenta e sua proximidade com a Polônia não contribui para tranquilizar as autoridades de Moscou.

Esta situação é tanto mais preocupante para os responsáveis soviéticos quando os lituanos puderam seguir pelo rádio e a televisão de Varsóvia todas as alternativas da crise da Polônia assim como o papel que cumpriram o "Solidariedade" e a Igreja daquele país.

Tomar como exemplo a Polônia, começando pela Igreja, tal é um pouco o sonho dos que se expressam através da "Crônica". Os lituanos querem acreditar que sua Igreja cresce em efetivo, ao amparo da Igreja polonesa que somente contava com 12 mil sacerdotes em vésperas da Segunda Grande Guerra e na atualidade tem vinte mil.

Para as autoridades soviéticas, os dissidentes agrupados em torno à "Crônica da Igreja Católica Lituana" somente representam um punhado de crentes, induzidos ao erro ou pagos pelos serviços especiais ocidentais. A esta acusação, a "Crônica" respondeu em 1978 com a publicação do nome de 522 sacerdotes (dos 708 que oficiavam nesta época na Lituânia), que haviam assinado uma carta aberta ao governo contra "a ingerência do Estado nos assuntos da Igreja".

A "Crônica" goza também do apoio de uma parte da hierarquia católica, especialmente dos bispos Stepanovicius e Sladkevicius, ambos internados sem julgamento há vinte anos numa paróquia de campanha.

Enquanto a dissidência da URSS atravessa por uma etapa difícil, já que seus principais líderes estão detidos e quase todas suas organizações desmanteladas, o movimento de oposição na Lituânia aparece menos afetado. Isto ocorre, talvez, graças a coesão de grande parte da população e ao papel catalizador cumprido pela Igreja, fenômeno que não se registrara em nenhum outro local da URSS.

Apesar de inumeráveis detenções e condenações, a resistência nacional e religiosa prossegue na Lituânia, como o testemunham documentos contidos na "Crônica" e em outras publicações clandestinas.

E, na atualidade, os dissidentes lituanos se sentem apoiados em sua luta pela presença do Vaticano e de um Papa polonês.

Um fato é significativo sobre este particular: a persistência nos meios católicos da Lituânia de rumores segundo os quais o papa João Paulo II haveria designado cardeal "in pectore" ao Monsenhor Julionas Stepanovicius, a fim de testemunhar o apoio de Roma a estes católicos irredutíveis da URSS.

Rūpintojėlis

MŪSŲ ŽINIOS

LIETUVIŠKOS MOKYKLĖLĖS METŲ UŽBAIGA

Pereito gruodžio 19 d., Jaunimo Namuose, BLB-nės valdyba suruošė Kalėdų Eglutę lietuviškos mokyklėlės mokslo metų užbaigti, j kurią, aišku, atsilankė ir Kalėdų Senelis.

Salė buvo pilna tėvelių, vaikučių ir svečių. Programą atidarė BLB-nės p-kas p. Jonas Tatarūnas, kuris trumpai pabrėžė šios mokyklos svarbą lietuviybės išlaikymui ir ragino daugiau tėvelių leisti savo vaikučius ateinančiais metais į šią mokyklėlę, kurioje vaikučiai mokina mi lietuviškos kalbos, lietuviškų dainų ir šokių. Padėkojo jaunai mokytojai Lucijai Banytei, kurios dėka mokykla šiais metais išsilankė.

Sekė meninė programa. Pirmoje dalyje, vaikučiai padainavo 6 daineles, kurioms netrūko karštų katučių. Sekančiai pasirodė žadanti mažoji pianistė Kristina Žalkauskaitė. Trečioje dalyje, vaikučiai pasirodė su 5 lietuviškais vaikų žaidimais: Tėveli, meistrelis, Oi tu leva, levuže, Pasėjau linelius, pučia vėjas ir grybai.

Po to, Nadija Dzigan parodė pianė savo jaunus gabumus.

Paskutinėje dalyje, pasirodė Gintaro jaunų šokėjų grupė, kurią taip pat suorganizavo ir jai vadovauja p-lė Lucija Banytė. Jie pašoko Klumpakojį, Sėjau rūtelę, Čigonėle ir Bitute pilkoji, lydinti žiūrovo plojimais.

Po to, Kalėdų Senelis kreipėsi į vaikučius su savo patarimais ir įteikė jiems dovanėlių ir saldumynų.

Vaikučiai taip pat įteikė savo mokytojai Lucijai Banytei mažą dovanėlę. Programos ruošėja p. Magdalena Vinkšnaitienė, taip pat buvo vaikučių neužmiršta.

Kalėdų Senelio rolėje buvo ne kas kitas kaip jaunuolis Lipas.

ŠALPOS RATELIS

Šiuo metu (iki 1982.VII.31) į ŠALPOS RATELĮ įnešė savo duoklę
Jonas Jakatanvisky Cr.2.000
Petras Bilevičius (Salvador,BA) 20.000
Petras ir Marija Šapolai Cr 4.000

Lai Viešpats gausiai atlygina dosniems rėmėjams.

A. A. JUOZUI GREIČIUI

mirus, – Lietuvių Sąjungos-Alianča nariams, – sesutei Elenai Greičiūtei Augustaitienei, švogerui Antanui Augustaičiui, o taip pat giminėms ir artimiesiems, reiškia nuoširdžią užuojautą

Lietuvių Sąjungos-Alianča
VALDYBA

iš Rio...

ERNESTAS J. PETRAITIS

Mirė TELESFORAS MAŽEIKA, 87 m. amžiaus. Velionis buvo Šiaulių gimnazijos muzikos mokytojas, atvyko Brazilijon 1929 metais. Buvo Rio de Janeiro operos choro narys (bosas). Dabar pensininkas. Velionis paliko keturis sūnus: Paulių, Ričardą, Juozą ir Anatolijų, bei dukterį Vandą, kuri gyvena prie jo. Palaidotas Cajú kapuose.

Rio lietuvių kolonija taip pat apverčia mirtį ponios ANITOS BERTULIS DE MELO.

Velionė buvo Latvijos kolonijos veikli narė, atstovaudama jai "EUROPA LIVRE" sąjūdį. Mirė po operacijos nuo embolijos.

Parapija džiaugiasi, kad jos klebonas, kunigas Mečislovas Valiukevičius, Vatikano buvo pateisintas ginče su arkivyskupu Niterojuje. Tikisi, kad jisai vėl pradės laikyti Mišias lietuviams, kurie, kol ginčas nebuvo išspręstas, turėjo pasitenkinti pamaldomis portugalų kalba, kurias atlaikydavo buv. bazilikos klebonas.

FILATELIJOS PARODA

Mūsų vis garsėjantis filatelistas, Antanas Augustaitis, gavo iš São Paulo miesto savivaldybės kvietimą suruošti Lietuvos pašto ženklų parodą.

Paroda bus Biblioteca Municipal, patalpose, Rua Consolação (miesto centre).

Idealiai sujungta su Lietuvos Nepriklausomybės atstatymo minėjimu, paroda tęsis visą vasario mėnesį nuo 1 iki 28 dienos.

Tai, rodos, bus pirmutinė tokia paroda Pietų Amerikoje.

MŪSŲ MIRUSIEJI JUOZAS GREIČIUS

su praeitais metais užbaigė ir savo ilgą bei sunkią gyvenimo kelionę: mirė gruodžio 31 d., neseniai atšventęs savo 81-ąją gimtadienį.

Velionis buvo kilęs iš Zapiškių ir su žmona Mikalina Maziliauskaite Brazilijon atvyko 1927 metais. Beveik visą laiką gyveno Agua Rasoj dirbdamas kaip marmoristas.

Juozas ir Mikasė Greičiai išaugino gražią ir skaitlingą šeimą: Sūnus Balį ir Orlandą, dukteris Aldą, Elvirą, Sofiją ir Česę. Visi vaikai yra su šeimom, taigi velionis paliko 12 anūkių ir 3 proanūkus, kurie visi jį mylėjo.

A.a. Juozui gyvenimas nebuvo lengvas, o taip pat ir žmonai Mikalinai. Juozas sirgo 18 metų kantriai pernešdamas sunkią ligą. Labiausiai reikia stebėtis ponios Mikalinos pasiaukojimu, meilumu ir kantrumu tiek metų prižiūrint sergantį vyrą. Vaikai, ypač dukterys, niekad neapleido savo tėvų ir rūpestingai vežiojo tėvą po visokias ligonines ir pas daktarus.

Nors velionis buvo išlaisvintas iš savo kančių, tačiau šeima skaudžiai pergyveno šį atsiskyrimą ir jaučia didelę tuštumą.

Juozas Greičius buvo sudegintas V. Alpinos krematoriume. Naujų Metų dieną kun. Petras Rukšys laikė mišias prie karsto, dalyvaujant šeimos nariams ir artimiesiems. 7-tos dienos mišios buvo N. S. de Lourdes bažnyčioje sausio 6 dieną.

Agua Rasos lietuviai melsis už velionį per lietuviškas pamaldas toje pačioje bažnyčioje sausio 16 dieną, 8 val. ryto.

SKAITYK IR PLATINK

"MŪSŲ LIETUVA"

NEURÓTICOS ANÔNIMOS

Se você quer ajudar uma pessoa que está com depressão (neurose) insônia, ansiedade, solidão, insegurança e outros sintomas torturantes; ou se você for uma dessas milhares de pessoas, procure unir-se conosco na NA.

GRUPO SÃO CAETANO:

Av. Goiaz, 300

Reuniões: todas as 5as feiras às 20 hs.

Geriausia dovana

KIEKVIENA PROGA

UŽSAKYKITE "MŪSŲ LIETUVĄ"

GIMINĖMS – DRAUGAMS – PAŽĪSTAMIEMS

Šią brangią dovaną jie prisimins 50 kartų – visus metus

DIDŽIOSIOS LIETUVĖS ELENOS PAVILONIENĖS VARDŲ DIENOS ŠVENTĖ

Šių Naujųjų Metų antrą dieną popietėje, visai lietuvių kolonijai gerai pažįstama ELENA PAVILONIENĖ savo šeimos narių ir jos gerbėjų ratelyje, minėjo savo vardo šventę. Ta pačia proga jai buvo pagerbta ir ORDEM CAVALEIRO CRUZ DE CRISTO Diplomu, suteikiant jai "DAMA BENEMÉRITA" titulą, įvertinant jos didžius labdarystės darbus.

Ponia Elena būdama savosios įmonės vedėja — Prezidentas, visuomet skyrė ir tebeskiria nemažas sumas pagalbos reikalingiems ir visiems ištiesia savo došnią ranką, kas j ją besikreiptų.

Ji pati taip pat daug pergyveno, kaip ir visi naujieji emigrantai, atvykę į šią svetingą Pietų Amerikos Kryžiaus padingą šalį. Kaip visiems taip ir jai teko pereiti didieji žemės kryžiaus keliai, kol galutinai atsistojo ant savųjų tvirtų prasigyvenimo kojų. Bet štai, miršta mylimas vyras Antanas. Elena, su sužeista širdimi, sunkiai visa tai pergyvena, bet nežiūrint šito viso, su likimu susitaiko ir pradėtą jau įsitvirtinusių įmonę paima į savo rankas, jos sūnui inž. Antanui talkinant.

To viso pasėkoje buvo pagerbta tuom didžiuoju Kristaus Kryžiaus Ordino "DAMA BENEMÉRITA" titulu, įrašant ją į iškilųjų lietuvių moterų eilės.

Labdaringajai Damai Elenai ir jos vaikų šaunioms šeimoms malonu linkėti gausios Aukščiausiojo palaimos jų privačiame gyvenime ir ateities labdarystės darbuose.

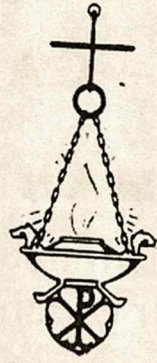
Spec. korespondentas

SKAUTŲ ŠEIMOJ

PRIEŠKALĖDINIS SUSIKAUPIMAS

Palangos vaivadijos skautų būrelis gruodžio 11, šeštadienį susirinko šv. Kazimiero p-jos patalpose trumpam prieškalėdiniam susikaupimui, kurį pravedė kun. Pr. Gavėnas.

Klebonas liko patenkintas ne tik kad susirinkusiųjų būrelis rimtai ir sąmoningai atliko susikaupimo apeigas ir pasikalbėjimą, bet ir kad visi gražiai atliko išpažintį.

ML Spaustuvės Fundatoriui

A. A. ZIGMUI ŠLEPEČIUI

mirus, Velioniui reiškiamė pagarbą ir padėką, o žmonai Eugenijai bei vaikų šeimoms nuoširdžią užuojautą.

ML Administracija

SKAUTŲ KŪČIOS

Kaip jau įprasta, ir šiemet skautai suvuošė "skautų kūčias", kurios įvyko šv. Kazimiero p-jos salėj gruodžio 18 dienos vakarą.

Skautų mamytės parūpino ir sunešė kūčių patiekalus, jaunimas paruošė stalus — ir salė prisipildė vaikų, jaunimo ir jų tėvelių.

Prieš Kūčias kun. Pr. Gavėnas atlaikė Mišias, per kurias jaunimas sugiedojo kelias lietuviškas kalėdines giesmes.

Prie stalo Vyt. Bacevičius atliko šeimos tėvo užduotį — pravedė maldą bei plotkelės laužymą.

Vakarienei baigiantis atvyko ir Kalėdų "senelis" (Marcia Pavilionytė). Geresnius apdovanojo dovanomis, o kiek apsileidusius "tėviškai" pabarė.

SODALIEČIŲ VAKARAS

Sekmadienį, gruodžio 12, V. Zelinos bažnyčia vakare buvo pilna Marijos sodaliečių (filhas de Maria ir congregados marianos). Norima atgaivinti prieš daugelį metų nutrauktą sodaliečių veikimą.

Per Mišias, kurias laikė prel. P. Ragažinskas, sodaliečiai-sodalietės giedojo anų laikų giesmes. Kun. Pr. Gavėnas per pamokslą iškėlė reikalą bažnyčioj, visuomenėj ir šeimoj atgaivinti ir pagyvinti pamaldumą į Mariją; pamaldumą, kuris ne tik pasirinktinai pagal didesnį ar mažesnį širdies jautrumą, o teologiniai reikalingas, paties Dievo nurodytas. Juk pamaldumas į Mariją gimė, sakytum, paties Dievo šeimoj: Dievas Tėvas ją pripildė savo malone, Dievas Šv. Dvasia ją išsirinko savo Sužadėtine, Dievas Sūnus ją pasirinko savo Motina. Dievas — Švč. Trejybė norėjo būti jos reikalingas. Ir Marija ypatingu būdu jėjo į Dievo šeimą, į Dievo namus; o Dievas Joje susikūrė sau buveinę. Naturaliausias tad kelias į Dievą — per Mariją. Kaip sako poetas:

Gimdytoja Tu Dievo nuostabi,
Šventoji, Nekalčiausioji Mergele,

Parodyk mums į savo Sūnų kelią,
Leisk Jį atrasti Motinos glėby.

Po Mišių Jaunimo Namuose vyko sodaliečių vaišės. Daug kas džiaugėsi, susitikę pirmą kartą po daugelio metų.

KALENDORIUS MALDŲ UŽ LIETUVĄ

"Lietuva turi didžiausią praktikuojančių katalikų skaičių visoje Sovietų Sąjungoje. Jos tragedija yra ta, kad ji yra maža, užmiršta 3, 4 milijonų žmonių tauta.

Mūsų bendruomenės turėtų būti nuolat primenamos, kad jų broliai ir sesės Kristuje yra persekiojami bei diskriminuojami okupuotoje Lietuvoje; jos turėtų melstis, kad persekiojamieji neprarastų budrumo Dievui ir Bažnyčiai ir kad jie drąsiai auklėtų savo vaikus tikėjime; jos turėtų išreikšti savo paramą bei rūpestį gyvenantiems sunkiose okupacijos sąlygose.

Maldos kalendorius yra akstinas tikintiesiems atlikti šią sąžinės prievolę — malda bei veiksmis.

Kiekviena parapija, vienuolija, institucija, organizacija turi sau skirtą maldos dieną, kuri pažymėta Lietuvių Katalikų Religinės Šalpos maldų kalendoriuje, kad kasdieną be pertraukos būtų meldžiamasi už kovojančią Lietuvos Bažnyčią" (Maldos kalendoriaus įžanga).

Čia patiekiami ištrauka mūsų, Pietų Amerikos, lietuvių institucijoms, kad maldos kalendoriaus mintis pasidarytų kasmetinė tradicija ir išugdytų platesnį sąmoningumą apie sovietų vykdomus neteisingumus prieš Lietuvos tikinčiuosius.

SAUSIS

1 NAUJI METAI — Visi meldžiasi už taiką
5 — P. Amerikos L. Kunigų Vienybė, S. Paulo
14 — Argentinos Birutės Draugija, B. Aires
16 — Fatimos Marijos parapija, Montevideo
22 — L. R. K. Šv. Juozapo B-nė, S. Paulo
27 — L. K. Moterų Draugija, S. Paulo

**Už lietuvišką knygą ir spaudą
lietuviškai tiek daug kovojo ir
kentėjo. Dabar lietuviška knyga
stovi ir dulka kloskų lentynose,
laukdamą, kol kas ją nupirks.**

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL: Inventário, Despejo, etc. COMERCIAL: Falência, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and. s/45 - Liberdade Fone: 279-5937

Horário das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 às 21:00

K L A B A M A L I E T U V I Š K A I

Dra. HELGA HERING

MÉDICA — GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 — B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

MŪSŲ ŽINIOS

PAJŪRIŲ TAUTIEČIŲ DĖMESIUI

Pranešama, kad šio sausio 16 dieną (sekmadienį) visi esame kviečiami į Maldų Dieną už Lietuvą, (seneliai ir ligoniai tesimeldžia savo namuose).

Bendros pamaldos (galimai su kokia giesme) įvyks Šv. Vincento bažnyčioje, São Vicente, SP., pagal Parapijos tvarkaraštį, 11 valandą.

Ačiū už atidą

Šv. Kazimiero asm. parapija

ŠV. KAZIMIERO ŠVENTĖ

Ateinančiais (1984) metais šv. Kazimiero šventė turės būti didžiausia lietuvių tautos šventė, minint 500 metų, šv. Kazimiero jubiliejų. Bet ir ištisi metai bus JUBILIEJINIAI ŠV. KAZIMIERO METAI.

Betgi jubiliejui, ir jubiliejinei šventei, reikia tinkamo pasiruošimo.

Šių metų šv. Kazimiero šventė jo vardo parapijoje bus kovo 6, sekmadienį. Į šią šventę kviečiami visi dar gyvi São Paulo (ir apylinkių) lietuviai!

Šventės proga turi susidaryti ir vietinis KAZIMIERINIO JUBILIEJAUS KOMITETAS, kuris padėtų visai Brazilijos lietuvių kolonijai šiam neeiliniam jubiliejui pasiruošti ir tinkamai jį atšvęsti.

CHORISTŲ SEKMADIENS

Visi buvusių ir esamų chorų choristai, su šeimomis, kviečiami į

Choristų sekmadienį

Vila Zelinoje, sausio mėn. 30 d., su šia programa:

16 val. sšv. mišios mirusių ir gyvų choristų intencija. Po mišių, Jaunimo Namuose, susirinkimas su menine programa ir vaišėmis. Susirinkime bus tariami apie tolimesnį chorų veikimą. Chorų sulikvidavimas būtų didelis smūgis lietuvių kultūriniam veikimui, Todėl į pamaldas ir susirinkimą kviečiami plačių apylinkių lietuviai svarbiems reikalams svarstyti.

Paskutiniai mėnesio sekmadieniai tebūna visų lietuvių susitikimo bei artimesnio susibendravimo sekmadieniai.

BLB-NĖS VALDYBA DĖKOJA

P. Aleksui Vinkšnaičiui už Cr\$. 5.000,00 patamą Vaikų Eglutės išlaidoms. Taip pat, p-niai Apolonijai Baltaduonienei ir Petriui Šimoniui, kurie taip pat paaukojo po Cr\$. 1.000,00 tam pačiam tikslui. Jiems, lietuviškas Ačiū.

Jonas Tatarūnas
BLB-nės Valdybos P-kas.

Kaip matome iš kun. Vlodo Mikalausko mirčiai atminti paveikslėlio, jis mirė sausio 23 d. 1956 metais. Tai jau ilgas laikas, tačiau dar ir dabar yra daug lietuvių, kurie velionį kunigą mielai prisimena. Visgi jau daug metų, kai niekas neužprašo mišių metinių proga. Keli a.a.kun. Miliausko rdaugų užprašė MIRTIES METINES MIŠIAS sausio 23 d. 8 val. šv. Kazimiero parapijos koplyčioje. Gerbiantys kun. Miliausko atmintį prašome dalyvauti.

Šio ML numerio

GARBĖS LEIDĖJAI

ALGIMANTAS—ONA ŠLEPETYS

Šiedviem lietuviškos spaudos Rémėjams nuoširdi padėka ir geriausi linkėjimai.

ML Administracija

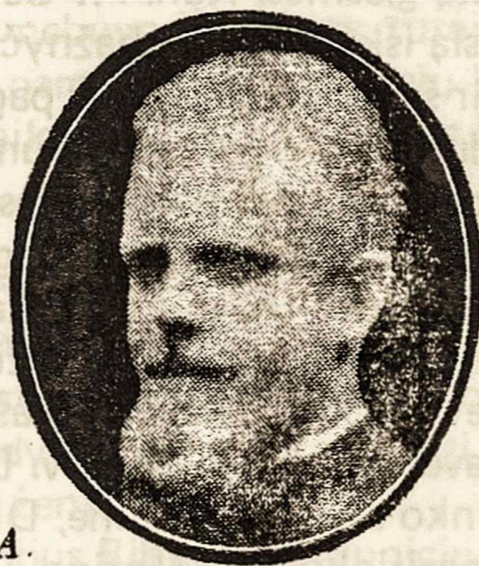

Aliança Litwana Brasileira de Beneficência e Assistência Social

Cumprindo os Art. 29 e 33 dos seus Estatutos, convoca os seus sócios para a Assembléia Geral Ordinária no dia 23 de Janeiro de 1983, às 17 horas, na séde própria à Rua Lituania, 67, bairro da Moóca, nesta Capital, a fim de deliberarem a seguinte Ordem do Dia: a) — Abertura e leitura da Ata anterior, — b) Relatórios da Diretoria e da Comissão Revisora e seus pareceres e o balanço, c) — Eleição dos membros da Diretoria e Comissão Revisora para exercício de 1983/1985, e outros assuntos de interesse da Aliança.

Não havendo numero legal para a reunião em primeira convocação, ficam os Senhores Associados convocados desde já para se reunirem em segunda convocação às 17,30 horas, no mesmo dia e local.

Presidente
Alexandre Bumbliš

A.†A.

Kun. Vladas Mikalauskas S. J. Gimęs Lietuvoje, Varniuose 1918 m. spalio mėn. 22 d., kunigu išventintas Romoje 1947 m. 30 d. birželio. Mirė S. Pauly 1956 m. sausio mėn. 23 d.

Kaip matome iš kun. Vlodo Mikalausko mirčiai atminti paveikslėlio, jis mirė sausio 23 d. 1956 metais. Tai jau ilgas laikas, tačiau dar ir dabar yra daug lietuvių, kurie velionį kunigą mielai prisimena. Visgi jau daug metų, kai niekas neužprašo mišių metinių proga. Keli a.a.kun. Miliausko rdaugų užprašė MIRTIES METINES MIŠIAS sausio 23 d. 8 val. šv. Kazimiero parapijos koplyčioje. Gerbiantys kun. Miliausko atmintį prašome dalyvauti.

ŠALPOS RATELIS

Apykaita

ŠALPOS RATELIS oficialiai įsisteigė 1982 m. kovo mėnesį. Tačiau organizuota šalpos veikla šv. Kazimiero parapijoje pradėjo reikštis dar sausio pradžioje, kai parapiečiai surinko dėl "menor marginalizado" Cr. 10.000, kuriuos rajoninis vyskupas, Dom Luciano, įteikė šv. Kazimiero parapijai "dėl lietuvių našlaičių". Taigi, 1982 metų

Įplaukos:

Dom Luciano	Cr. 10.000,00
Lietuvių jaunimas	Cr. 3.055,00
Rinkliava klube Juventus Cr.	4.450,00
Tautiečių įnašas.	Cr. 222.500,00

Total Cr. 240.005,00

Išlaidos:

Šalpa beturčiams	Cr. 125.000,00
Gydytojai	Cr. 6.000,00
Vaistai	Cr. 7.990,00
Sanitariniai reikmenys	Cr. 44.000,00

Total Cr. 182.990,00

Likutis: Cr. 57.015,00